

ELÄMÄ ON MATKA – Jos et lähde, et voi koskaan palata

MOTTO:
Kaikkea muuta,
kunhan ei vaan
nukkuvaa
puolikuollutta
elämää.
(Minna Canth)

Osa 2 (2)

Reissulla kaikki ei ollut pelkkää ihanuutta kuten ei oikea elämäkään. Suomi oli vuosia eristyksissä koronan vuoksi ja tämä reissu oli **Tuomolle** ja minulle ensimmäinen ulkomaanmatka sen jälkeen. Selvää oli, että vastustuskyky oli rokotuksista huolimatta huono. Me molemmat sairastimme kaksi kuukautta, joulukuun ja tammi-kuun, ensin A ja B virukset ja päälle vielä koronan.

Asuntoautossa sairastaminen poikkeaa tavallisesta vain siinä, että koko huusholli herää, jos yskii tai joutuu hengittämään höyryä. Nukuiimme sitten päivällä. Koirat ovat viisaita ja vaistoavat, kun isäntäväki sairastaa: käyvät nopeasti tarpeiltaan ulkona, asettuvat viereen leppäämään ja tarkkailevat isäntävään vointia – ovat empaattisia hoitajia.

Tuntui turvalliselta sairastaa campingilla, sillä kaikki tarjosivat apua. Karavaanareissa oli lisäksi monenlaisia ammattilaisia, myös suomalaisia lääkäreitä. Minulle nousi korkea kuume ja oli turvaututtava espanjalaiseen sairaanhoitoon. Lääkkeet auttoivat: lauloim karaokessa jo parin päivän päästä Tiikerihain melkein kuin **Annikki Tähti**.

Korona Pirjossa ja hoitajat lähellä.

Mijas, aamulenkillä.

Pirjo Nerjan kaupungintalon edessä helmikuussa 2024.

mään seuraavaksi talveksi talon vuokralle ja maaseutu oli yksi vaihtoehto. Tulisimme takaisin Espanjaan omalla autolla ja yöpyisimme matkalla koiraystävällisissä hotelleissa.

Alkoi kova talon etsiminen. Sopivaa, koirat vuokralaisiksi hyväksyvää taloa ei Aurinkorannikon kohdista löytynyt. Niinpä ryhdyimme etsimään kohdetta Alicanten seuduilta. Löysimme meille sopivan talon Torreviejasta, Punaisen suolajärven luonnonsuojelualueen maisemista. Talossa oli oma pikku piha, yläkerrassa iso terassi, nurkalla ulkoilualueet ja lenkkimaastot. Päätimme vuokrata sen syysiksi ja talveksi 2024–25. Lemmikkiystävällisiä kohteita on vähän. Moni vuokrantaja ei halua koiraa asuntoonsa.

Ei auttanut, vaikka kuinka vakuutin, etteivät Mira ja Katri Helena ole koskaan tehneet tuhotöitä ja ovat siistimpiä kuin useimmat ihmiset.

Hyvästit Suomi Villagen väelle

Ikimuistoinen talvi oli takana. Olimme saaneet uusia ystäviä, eläneet asuntoautossa, opetelleet laulamaan karaokea, osallistuneet campingin arkeen ja juhlaan sekä tehneet retkiä maaseudulle. Oli hienoa lähteä, mutta uudet seikkailut odottivat. Huhtikuun ensimmäisenä 2024 alkoi matkamme kohti Travemundea ja Vuosaaren satamaa.

Poikkesimme katsomassa Torreviejassa uutta talvikotiamme. Talon seinässä oli kyltti, jossa luki espanjaksi: varokaa vaarallista koiraa. Mira ja Katri Helena olivat sen näköisiä, että tämä kiva, punainen talo on just meille sopiva. Talon etupihalla kasvoi puu, jonka Tuomo

tunnisti. Se on yöllä tuoksuva jasmiiini *dama de noche*, yön nainen, *cestrum nocturnum*. Punainen talo tuntui hyvältä. Aloimme kutsua taloa nimen Dama de Noche.

Matkamme kohti Espanjaa oli alkanut 23.10.2023 ja Suomeen saavuimme 12.4.2024. Kotipihalla Vantaalla kukkivat krookukset ja skillat. Hurja takatalvi iski ja lunta satoi monta päivää – olimme todella saapuneet kotiin! Ryhdyimme purkamaan tavaroita ja huoltamaan asuntoautoa. Päätimme myydä asuntoauton. Lokakuun lopussa lähtisimme taas Espanjaan, mutta nyt henkilöautolla. Suomen ihana kesä oli edessä.

Elämä kulkee uusia teitä

Pitäisikö elämässä olla tavoitteita ja jotain, mitä odottaa? Lapsena odotettiin koulun alkua, joulua, syntymäpäiviä, kesää, lomaa, matkaa mummolaan. Elämässä oli aina tulossa jotain uutta ja jännää. Iän myötä kokemus kasvaa ja täysin uudet elämykset vähenevät. Näköala saattaa vaikuttaa tasaisen harmaalta, eikä tiedossa ole mitään yllätyksellistä. Turvallinen, tavallinen arki tekee sielulle hyvää, kunhan tullevaisuudessa on tavoitteita.

Viime kesämme Suomessa oli muutosten aikaa. Elämä tuo aina

Tuomo tekee pääsiäislammasta 2024.

Pilvet roikkuvat vuorten alla 2024 Mijaksessa ja kohta alkaa kaatosade.

Reissutyttö Katri Helena.

Mira omi kuljettajan paikan päiväunia varten.

uutta. Tuomo teki tämän ikäiselle tavanomaisesta poikkeavan ratkaisun: hän muutti kerrostalosta omakotitaloon, Vantaalle. Omakotitalon pihatyöt ja pikku remontit tulivat uusiksi huoliksi. Puutarhaan istutettiin lisää puita ja pensaita. Pihatoista tuli molemmille yhteinen, täyspäiväinen työ ja samalla hyvää hyötyliikuntaa.

Iän mukana krepmat lisääntyvät, mutta liikunta on siihen paras lääke. Koiria on käytettävä lenkillä useita kilometrejä. Pihatyöt, siivous, pienet remonttityöt ja tavalliset arjen askareet ylläpitävät kuntoa. Ja tanssia voi vaikka muistojen bulevardin tahdissa.

Talvi 2024–25 Dama de Noche -talossa

TUOMO: Matka punaiseen taloon oli jännittävä, me ja kaksi koiraa farmariautossa. Ranskassa uutiset pysäyttivät matkanteon. Meidän oli määrä ajaa Valencian läpi, mutta siellä oli valtavat tulvat, yli sata ihmistä oli kuollut ja tiet poikki. Jäimme Ranskaan kahdeksi yöksi ja mietimme, mitä olisi järkevää tehdä. Uutiset olivat järkyttäviä. Kuolonuhrien määrä kasvoi. Koko Valencia oli kaaoksessa. Pirjo oli huolestunut kuten aina. Yritin rauhoitella: kaikella on taipumus järjestyä.

Päätimme ajaa Ranskan kautta Atlantin rannikolle ja ylittää siellä

Lähtöjuhlassa maaliskuussa 2024.

Espanjan raja. Tutkimme karttaa ja kuuntelimme uutisia. Ajaisimme Madridin kautta läpi ylängön. Koko ajan jännitti, miten tilanne kehittyisi. Olimme valmiit jäämään Madridin seudulle pitemmäksikin aikaa, mikäli tilanne niin vaatisi. Emme halunneet mitenkään vaikeuttaa Espanjan viranomaisten mahdolltomalta tuntuvaa urakkaa. Espanjan tiekartta tuli tutuksi. Teimme oikean ratkaisun. Moni oli lähtenyt ohittamaan Valenciana suurinta tietä ja joutunut liikennekaaokeeseen. Me ajoimme läpi ja olimme perillä punaisessa talossa 2.11.2024.

PIRJO: Talossa on tilaa yli 100 neliötä ja makuuhuoneitakin oli kolme. Se on valtava verrattuna asuntoautoon. Lähdimme heti ostamaan viherkasveja, myös matot puuttuivat ja sopiva ruokapöytä. Punaisen suolajärven luonnonsuojelualue on naapurissa. Lenkkimaastot ovat loistavat. Kuukausi kalustettiin taloa omanlaiseksi ja se alkoi tuntua kodilta. *Dama de Noche* tuoksuu pikku etupihalla joka ilta. Siinä on jotain käsittämätöntä taikaa.

Olemme käyneet Torreviejan suomalaisen seurakunnan tilaisuuksissa, tavanneet tuttavaperheitä sekä tutustuneet Alicanten ja Murchian alueeseen. Costa Blanca on nimensä veroinen: upeat, pitkät, valkoiset hiekkarannat. Tämä matka on uusi kokemus, jonka vuoksi kannatti elää. Ilman sairauksia emme tosin nytkään selvinneet. Sairastuimme mykoplasmaan

joulun jälkeen. Jostain täältä se tauti saatiin. Kova yskä ja nuha, kurkkukipu, mutta ei kuumeita. Mutta kyllä tästä tervehdytään. On levätty ja levätty. Sehän on vanha lääke. Olemme kohta taas kunnossa. Tosin tauti saattaa kestää useita viikkoja.

Tuomo on paras reissukaveri, luotettava, rauhallinen ja hyvä kokki. Ruoanlaitto onkin Tuomon harrastus. Minulle se sopii vallan mainiosti. Olen itse keuhko kokki. Tuomolla on myös hauska tapa lukea illalla ääneen jotain ennen nukkumaanmenoa. Nyt on menossa **Rauli Virtasen** Reissukirja ja **Esiko Valtaojan** kirja Ensimmäinen koirakuussa. Valtaojan innostamana olen alkanut tarkkailla täällä tähtiä ja ladannut kännykkääni Ursan tähtikartta -sovelluksen. Tämän talon yläkerran terassilla olen tutustunut Jupiteriin, Capellaan, Siriukseen ja tietysti kuuuhun.

Koskaan ei ole liian myöhäistä yrittää vallata avaruus ja siinä riittää haastetta koko loppuiksi.

TUOMO:

Kotiin Vantaalle palaamme taas toukokuussa ja aloitamme puutarhatyöt. Jos et lähde, et voi koskaan palata. Minne tahansa matkustat, opit aina uutta. Jos et pidä jostakin ruuasta, tavoista, uskonnoista tai vältt ihmisiä, sinun on paras pysyä kotona. Ei ole vieraita maita, vain matkailija on vieras.

Pirjo Ala-Kapee
elämä on matka ja me elämän seikkailijoita
Valokuvat: Pirjon ja Tuomon valokuva-albumi.

Meidän talvikotimme nyt ja Dama de Noche, tuoksuva jasmiiini, Yön Nainen.